

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vahingon arvioinnissa ei ole otettu polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan vastaisesti huomioon tekijöitä, jotka katkaisevat syy-yhteyden väitetyn vahingon ja väitetyksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä.

(¹) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

Kanne 17.2.2014 – Aceitera General Deheza v. neuvosto

(Asia T-115/14)

(2014/C 112/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentiina) (edustajat: asianajajat J.-F. Bellis ja R. Luff)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 19.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 (EUVL L 315, s. 2) siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen virheen tosiseikkojen arvioinnissa todetessaan, että soijapapujen ja soijapapupuöljyn hinnat olivat olleet siten vääristyneitä, että niihin oli perusteltua soveltaa polkumyyntiä koskevan perusasetuksen (¹) 2 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa ei voida soveltaa toimielinten käsiteltävässä asiassa esittämällä tavalla tuontiin Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenmaasta, koska se on ristiriidassa Maailman kauppajärjestön (WTO) polkumyyntisopimuksen kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vahingon arvioinnissa ei ole otettu polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan vastaisesti huomioon tekijöitä, jotka katkaisevat syy-yhteyden väitetyn vahingon ja väitetyksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä.

(¹) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51)

Kanne 18.2.2014 – PT Ciliandra Perkasa v. neuvosto

(Asia T-120/14)

(2014/C 112/76)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: PT Ciliandra Perkasa (Länsi-Jakarta, Indonesia) (edustajat: asianajajat F. Graafsma ja J. Cornelis)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 19.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 (EUVL L 315, s. 2) siltä osin kuin siinä asetetaan kantajalle polkumyyntitulli ja
- velvoittamaan vastaaja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto ja komissio (jäljempänä toimielimet) tekivät ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kantajan raa'an palmuöljyn ostohinnat ovat vääristyneitä. Toimielimet eivät täsmällisemmin sanottuna ottaneet huomioon sitä, että kantaja on vertikaalisesti täysin integroitunut biodieselin tuottaja, minkä vuoksi mikään eriytetyn vientiverojärjestelmän väitetty vaikutus ei koske sitä. Toimielimet tekivät lisäksi ilmeisen arviointivirheen, koska i) ne eivät katsoneet, että kantaja ja siihen etuyhteydessä olevat raa'an palmuöljyn toimittajat muodostavat käytännössä ja jopa oikeudellisesti yhden oikeudellisen yksikön ja ii) ne katsoivat, että kantajan raa'an palmuöljyn ostohinnoista etuyhteydessä olevien yhtiöiden kanssa ei ollut sovittu tavanomaisin markkinaehdoin.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaan kustannuksia ei voida oikaista yksinkertaisesti siksi, että ne ovat alhaisempia kuin muilla markkinoilla, tai siksi, että ne ovat "vääristyneitä" hallituksen väliintulon vuoksi. On näin ollen katsottava, ettei polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51; jäljempänä perusasetus) 2 artiklan 5 kohtaa voida soveltaa siltä osin kuin siinä säädetään tällaisessa mahdollisuudesta kustannusten oikaisuun.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan raa'an palmuöljyn kustannusten oikaiseminen merkitsee tässä asiassa perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan rikkomista. Kantaja esittää täsmällisemmin seuraavat väitteet:
 - Tarvittavia todisteita, joiden perusteella katsottiin, että raa'an palmuöljyn hinnat ovat vääristyneitä Indonesian markkinoilla, ei ole, ja toimielimet tekivät ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että raa'an palmuöljyn hinnat ovat vääristyneitä Indonesian markkinoilla
 - Käyttäessään viennin viitehintaa (HPE) kustannusten oikaisuun toimielimet eivät oikaisseet kustannuksia perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaista "kohtuullista perustetta" ja/tai *lähteitä, joihin tämänkaltaiset vääristymät eivät vaikuta*, käyttämällä ja
 - Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa ei sallita kustannusten oikaisua tilanteissa, joissa hinnat ovat pelkästään ja väitetyksi "alhaiset".
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan kohtuullista voittomarginaalia määrittäessään neuvosto ei noudattanut perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa olevaa oikeudellista velvoitetta. Kyseisen artiklan mukaan kohtuullisen voiton määrä ei voi ylittää voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan toimielimet eivät tarkastelleet kantajan tutkinnan aikana esittämiä tietoja ja argumentteja. Näin tehdessään ne paitsi laiminlöivät huolellisuusvelvoitettaan ja jättivät huomiotta hyvän hallinnon vaatimukset, koska ne eivät tutkineet huolellisesti ja puolueettomasti kaikkea niille esitettyä selvitystä, myös laiminlöivät perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaan sisältyvää velvoitetta ja EY 253 artiklan (SEUT 296 artikla) mukaista perustelovelvollisuutta.